DISSERTATIO INAVGVRALIS MEDICA,

DE

FLVXVS HAE-MORRHOIDALIS PROVOCATIONE,

QVAM,

FAVENTE DIVINO NVMINE

ET

GRATIOSÆ FACVLTATIS MEDICÆ CONSENSV,

PRAESIDE

DN. D. MICHAELE ALBERTI,

POTENTISS. REGIS BORVSSIÆ CONSILIARIO AVLICO, MEDICINÆ ET PHILOS. NATVRAL. PROFESSORE PVBLICO ORDINARIO, ACAD. CÆSAR. NAT. CVRIOS. COLLEGA,

FACVLTATIS MEDICÆ DECANO SPECTATISSIMO,

PATRONO, PRAECEPTORE AC PROMOTORE SUO SVMMOPERE DEVENERANDO,

PRO GRADU DOCTORIS

Summisque in arte Medica Honoribus, Insignibus ac Privilegiis More Majorum Solenni obtinendis,

Horis ante- & pomeridianis

ANNO M DCC XIX. D. OCT.

Publicæ ventilationi submittet

AVCTOR & RESPONDENS

ANDREAS HERRMANN,

Neosolio-Hungarus.

HALÆ MAGDEB. Literis STEPHANI ORBANI, Acad. Typograph,

EXCELLENTISSIMO, EXPERIENTISSIMO,

DOMINO

CAROLO OTTONI MOLLER,

MEDICINÆ DOCTORI,

INCLYTI COMITATVS ZOLIENSIS,

nec non

LIBERAE REGIAE MONTANAEQVE CIVITATIS NEOSOLIENSIS

PHYSICO ORDINARIO,

ET

PER PLVRES HVNGARIAE COMITATVS PRACTICO CELEBERRIMO,

PATRONO, FAVTORI & AMICO SVO

Tenue hoc studiorum specimen dedicat

AVTOR

THESIS I.

E prouocatione fluxus hæmorhoidalis locuturus, quid hoc nomine intellectum velim, ante omnia indicare necessarium duxi. Comprehendo sub nomine fluxus hæmorhoidalis, excretionem sanguinis sinceri ex Intestino recto, ratione motus & exitus duplicem; nimirum ex Vena hæmorrhoidali interna propagine Venæ Portæ, in nonnullis Rami Splenici, & Vena hæmorrhoidali externa, ex ramis Iliacis internis, & quidem earum ramificatione hypogastrica propaginibus Venæ Cauæ, utrisque in Intestinum rectum excurrentibus, & diuersa via, tum Venam Portæ, tum Cavam, deplentibus: Per prouocationem autem excretionis huius in subiectis eandem nondum expertis nouam inductionem, distinctam a promotione, hæc enim magis in subiectis, quæ fluxu hoc ad tempus carent, antea tamen actu laborauere, locum habet.

Th. II.

Contingit hæc exctetio partim actiue, dum Natura sponte, concessis sibi a Creatore viribus & in œconomia

Vitali ſolitis modis eandem molitur, aut per varia media & occaſiones ad ſuſcipiendum ipſam ſollicitatur: partim paſſiue, ubi per indirectum ſanguis exprimitur, atque imposterum Naturæ via & occaſio ſuppeditatur, vt leui de cauſa ad priſtinum recurrat actum, exitum eundem affectet, & ſi maxime eum non adſequitur, attamen ſedulo moliatur, ſub repetitisque motibus illi adſueſcat.

Th. III.

Quod ſubiecta attinet: Sexus vterque hæmorrhoidum fluxui expoſitus eſt, Virilis tamen præ Sequiore. Internarum plerumque ſubiecta ſiccioris, externarum vero ſpongioſioris corporis habitus, in ætate Iuuenili & Virili conſtituta, experiuntur. Sæpe externæ in internas, & quod rarius fit, modo abſit peruerſa medela, internæ in externas degenerant. Nonnunquam utrasque in uno eodemque ſubiecto, ex hæreditaria quoque diſpoſitione ætati & habitui corporis minus proprias, inuenimus.

Th. IV.

Ad amplum cauſarum iam digredior campum, inter quas primum ſibi vendicat locum hæreditaria diſpoſitio, hæc ſi ullibi, certe in hæmorrhoidali negotio manifeſto deprehendi ſolet. Preſſo hanc ſequitur pede Plethora, non ſimplex vero, ſed commota, quo pertinent reliquæ ſanguinem commouentes & naturam ad excretionem in certo loco ſuſpiciendam inuitantes cauſæ: vt Ira, abuſus Veneris, aromatum, ſpirituoſorum, purgantium draſticorum, clyſterum & ſuppoſitoriorum acrium, equitatio nimia, alui durities graui exonerationis niſu ſtipata, partus difficilis, tormina grauia & teneſmus, quæ dum non modo vias, ſed & humores afficiunt, excretioni hæmorrhoidali inducendæ inſeruiunt.

Th.

Th. V.

Causis præcedente Thesi prolatis, annumeraui abusum Veneris, quoniam non solum sanguinem commovet, sed & vias, ob communem ortum vasorum venosorum membri virilis & hæmorrhoidalium externorum ex Iliacis internis, afficit, duplici documento: etenim vere Venerea lue inquinati, peculiares quasdam commotiones & vlcerationes in hæmorrhoidalibus locis circa exitum intestini recti subeunt; Eunuchi autem bene monente Hippocrate Aphor: Sect. VI. §. 28. Podagra non laborant, quæ cum hæmorrhoidibus externis conspiratione & connexionem inuictam habet, harumque emanentem aut impeditum fluxum communiter sequitur.

Th. VI.

Nec obliuioni tradendæ erunt obstructiones, stricturæ & stases Scirrhosæ Epatis, quæ excretionem sanguinis hæmorrhoidalem post se trahunt; etenim sic constitutis rebus, denegato per Epar ex Vena Portæ transitu, sanguis ad Venam hæmorrhoidalem regurgitans, effluit, quod si statim in initio fit, salutare, tardius vero & consumtis iam viribus lethale esse solet, exemplo excretionis hæmorrhoidalis in hectica & hydrope consumatis contingentis, quo sensu non damnanda est plebis obseruatio, quod si tales sanguinem deiicere incipiant, res conclamata sit.

Th. VII.

Vtilitatem huius fluxus suo iam deprehendit tempore Hippocrates, nam Aph. Sect. IV. §. 25. fluxum sanguinis deorsum bonum pronunciat, & quod Melancholiam, Maniam & Nephritidem soluat. Sect. VI. §. 11 & 21. a pleuritide, peripneumonia, furunculis, lepra, vitiliginibus

præferuet, fideratis vtilis fit: Imo quod recentiores exactiuis deduxere, Internus, affectibus hypochondriaco-splenico hystericis, cardialgico, colico, flatulentis, &c. Externus, Nephriticis, Arthriticis & huius fpeciebus, Gonagricis, Podagricis, Ifchiadicis, medentur: qua in re prolixior effe nolo, cum fatis fuperque a Præceptoribus meis nunquam non venerandis: Illuftri Stahlio, Confiliario & Archiatro Regio, in Differtationibus De Vena Portæ, Porta malorum; Motu hæmorrhoidali in & externo: Sanguifugarum vtilitate &c. & Confultiffimo Domino Præfide: De hæmorrhoidibus longæuitatis caufa, & pluribus aureis hanc in rem fcriptis, deducta fint.

Th. VIII.

Hæc permouit quosdam recentiorum Phyfiologorum, vt, cum deprehenderent, fluxum hæmorrhoidalem eodem niti fundamento, quo fluxus menftruus, nempe plethora, utrumque e Vena Portæ prodire, loco exonerationis folum variare demonftrarent, fuppreffum aut impeditum fimiles turbas in fiftemate Venæ Portæ & vifceribus annexis fubfequi, eum non quidem in totum, quoniam nec apud omnes promifcue, nec adeo ordinate vt menftrua fuccedit, praeterea hypothefi de Communione Venæ hæmorrhoidalis internæ cum Ceruice præcipue, vt & ex parte cum Vagina Vteri adhuc vlteriori obferuatione requirente excretio Sanguinis menftrui ex Vena Portæ nondum fatis cognita fit (iuxta Thefes Anatomico Phyfiologicas De Vena Portæ, Celeberrimi apud Argentoratenfes Anatomiæ Profeff. D.D. Salzmanni, qui cum omni adhibita folertia, plus vna vice in fubiectis muliebribus, iunctis etiam liquorum iniectionibus, nondum adhuc Venæ hæmorrhoidalis internæ progreffum ad vterum eius-

eiusque partes, quem plures alii Anatomici allegant, inueniret, turbas illas potius ex aliqua anaſtomoſi rami Venæ hæmorrhoidalis internæ cum externa in Sphinctere ani deducit) attamen aliquo reſpectu euacuationi non naturali annumerarent, quam & fieri debere, & quando non fit durationem corporis lædere.

Th. IX.

Eodem ex vtilitatis fonte motam inueni quæſtionem, Diſſertatione De hæmorrhoidum Internarum motu: An hæmorrhoides adſuefactas oppugnare & in totum percurare integrum ſit? Mihi aliam ventilare placet: An & quibus ſubiectis fluxus hæmorrhoidalis prouocandus ſit? atque in hac decidenda quid debiles valeant humeri experiri.

Th. X.

Nota eſt Mich: Scoti adſertio de Iudæis, quod ex Diuina quadam vindicta hoc effœminato laborent fluxu, & quamuis quæ Galenus, Aetius, Riuerius & alii, de euacuatione hæmorrhoidali proferunt, quod imbecillitatem totius corporis, miſeram vitam, periculoſiſſimos morbos, atrophiam, cachexiam, hydropem, inducat, multos vita priuet, de exceſſu vel defectu eius dicta eſſe, quilibet exactius ponderando & trutinando animadvertet: tamen cum vix ſine moleſto ſenſu, torminibus, anguſtiis, preſſionibus & tenſionibus circa hypochondria & crucem, vtpote quaſi eſſentialibus indiuiduis hæmorrhoidum Symptomatibus, ac ſic motuum qui vitæ & ſanitati præſunt aucto gradu & alteratione ſuccedat, unde rectiſſime hoc ſenſu a Foreſto L.23. Obſ. III. Salutare malum nuncupatur; iure meritoque cum Conſultiſſimo Friderico Hoffmanno Præceptore meo nunquam non colen-

colendo ſentio, excretionem hæmorrhoidalem in morborum quamuis leuiorum numerum referri debere, & vtique omnes qui ea detinentur, morbo licet leuiori obnoxios eſſe.

Th. XI.

Dixi in antecedentibus, hæmorrhoidum internarum fluxum, ex Vena hæmorrhoidali interna, in Inteſtinum rectum excurrente, cuius inferiorem partem Spithamæ circiter longitudine ambit, & profundius interiorem eius partem perreptat, prodire; externarum vero ex Vena hæmorrhoidali externa, quæ itidem ad inteſtinum rectum excurrens eius orificio inſerta eſt; hinc euenit, vt ob commodiorem inſertionem & ſitum, internæ facilius externis ſuccedant, quæ vix vnquam ſine externis adminiculis ad expeditiorem pertingunt ſucceſſum: interim vtriusque excretionis incertus & anceps manet ſucceſſus, ſiquidem a leuiſſima cauſa occaſionali turbantur, & lernam malorum, grauiſſimis morbis corpus humanum affligentium poſt ſe trahunt, a quibus homines excretione hac deſtituti, & liberi & absque periculi metu viuunt.

Th. XII.

Dum itaque fluxus hæmorrhoidalis, iuxta Th. X. in morbidum homines coniicit ſtatum, iuxta Th. XI. ſemper dubius & anceps eſt eius ſucceſſus, turbatum grauia comitantur mala, ſana ſuadet ratio eundem non prouocandum eſſe, ſed molimina eius potius deſuefacienda. Atque ſic ſatisfactum a me autumo, quæſtionis motæ primæ parti. Cauſæ ſuæ Patronum videant vbi nanciſcentur, qui indiſcretim fluxui hæmorrhoidali & hunc comitantibus periculis homines exponere non dubitant.

Th. XIII.

Th. XIII.

Quod ad alterum quæſtionis prolatæ attinet membrum: Dixi quidem theſi præcedente, ob varia ibidem relata incommoda & pericula fluxum hæmorrhoidalem nemini inducendum eſſe: Aſt quoniam bene notante Manilio omnes Artes adeoq; & Medicam Experientia fecit, exemplo monſtrante viam, docent hæc in quotidiana nos Praxi, quod in quibusdam caſibus ad euitandos grauiores & periculoſiores morbidos affectus & effectus, hæc excretio prouocari debeat: etenim e duobus ineuitabilibus malis, ſatius & rationabilius eſt, ſubire minus. Quando itaque cuiquam grauior imminet morbus, pro auertendo hoc, bona conſcientia leuiori exponitur. Mearum iam erit partium in quibus ſubiectis id vtile ac neceſſarium ſit, oſtendere.

Th. XIV.

Indicat prouocationem hæmorrhoidum hæreditaria diſpoſitio, etenim in talibus ſubiectis, in quibus molimina aut actualis fluxus præmature etiam abſente plethora apparere ſolent, inanis imo noxius eſſet conatus, molimina eo collimantia deſuefacere & naturæ motus turbare velle, ſiquidem multo peiora exinde expectanda forent, & habet ſi alicubi, certe in hoc paſſu locum Effatum Hippocratis: Naturas ducendas eſſe, quo vergunt.

Th. XV.

Placet hanc in rem vnicum adducere exemplum: Iuuenis 24. annorum, temperamenti Sanguineo-Melancholici, antea laborioſo vitæ generi deditus, patre hæmorrhoidario natus, cum tribus iam annis hæmorrhoides internas menſtruas ſubiiſſet, præter has æquinoctio autumnali dorſi & cruris vexatur doloribus, qui in ma-

lum Ischiadicum desiere, hoc sequebantur, pustulæ prurientes circa limbum ani, quæ adhibito Vnguento Saturnino Camphorato disparuere, redeunte tamen priore malo, cum dorsi & spasticis vagis arthriticis doloribus scapularum, colli & artuum, hi, accedentibus largis spontaneis matutinis sudoribus arte promotis, sensim euanuere. Aduentante æquinoctio Vernali, adhibet Venæ Sectionem præseruatiuam in Pede, nihilominus sequuntur hæmorrhoides cœcæ tumentes, quæ suffimigiis cedunt, secutis in horum locum multo grauioribus, arthriticis vagis doloribus, a quibus, non nisi prouocatis per hirudinum vsum hæmorrhoidibus, liberabatur, & continuata sic versus æquinoctia Venæ Sectione & hirudinibus, ab incommodis illis, liber vixit.

Th. XVI.

Vestigia hæreditariæ dispositionis legunt, molimina in plethoricis ad hæmorrhoidalem excretionem tendentia, quæ imminutionibus & vicariis actualibus sanguinis euacuationibus non obtemperant, sed obstinate persistunt, aut ad loca inconuenientis & periculosi exitus recurrunt, grauiores ibi inducendo affectus: exemplo Hæmoptyseos, Vomitus, Mictus Cruenti, & aliarum incongruarum excretionum hæmorrhagicarum.

Th. XVII.

Libet huius rei exempla proferre: Vir 40. circiter annorum, temperamenti melancolico-cholerici, aliquot ab annis affectibus pectoris hæmoptyicis detinebatur, qui successu temporis, in dolores cardialgico-emeticos, post adsumtos cibos quotidie magis increbescentes, non obstante vsu Venæ Sectionis in pede, desinebant, hos in Consilium vocatus Practicus, dato anotericos motus diver-

vertente puluere Rhabarbarino iuncto stimulo Colocynthiaco, præsentanee sustulit, redibant tamen post aliquot dies, & disparuere rursus sub iterato pulueris vsu cum leuamine, inconstanti tamen. Suadetur hirudinum vsus, quem tamen recusabat, potius alium adit Excellentiorem Medicum, hic postquam prauitatem Ventriculi incusasset Vomitorium præbet, cuius vsum hyperemesis secuta, accedente amaurosi & actuali excretione Sanguinis, sub qua cruentam euomuit animam.

Alter prægressis in Iuuentute largis narium hæmorrhagiis, in prouectiore ætate vero grauissimis hemicranicis doloribus, initium sensit Catarractæ, quæ nil obstante Venæ Sectione in Pede, externis discutientibus, internis Mercurialibus laxantibus in dies maius sumebat incrementum, adhibito vero & continuato hirudinum vsu cum topicis discutientibus, euanuit.

Th. XVIII.

Ne patientia Lectoris abutar, unicum adhuc proferre mihi liceat exemplum: Vir Sanguineo-Melancholicus 30 aliquot annorum, rheumaticos dolores ante aliquot annos in pede perpessus, corripitur æquinoctio autumnali diarrhœa torminosa, deiectionibus mucidis sanguineis striis tinctis, tensione hypochondriorum, dolore crucis & tenesmo comite: hanc Medicus in Consilium vocatus pro Dysenteria habens, sistere in & externis stypticis manibus pedibusque conatur, striæ sanguineæ disparent, mucidorum deiectione perseuerante; Hinc Dysenteriam albam accusat, sub usu stypticorum deiectio decrescit, tensione hypochondriorum, doloribus dorsi & tenesmo ingrauescentibus, accedente vna angustia pectoris & momentaneæ strangulationis metu, hæc sæpius secuta deiectione moderatiora fiunt, aguntur talia per ali-

quot hebdomadas, accedens alter Medicus ex relatis, molimina hæmorrhoidalia ſubeſſe concludit, eaque cum per aliquot ſeptimanas iam duraſſent, temperantibus, anodynis & ſpecificis ſopire & in tranquillum ſtatum deducere tentabat, ab eorum vero vſu & diarrhœa & tormina cum ſupra dictis incommodis creuere, poſt meridiem inualeſcente quotidiano horrore, extremorum frigore & leui æſtu, tumore pedum, qui mane euaneſcere ſueuit. Dantur tandem ſanguinem & vias ad exitum diſponentia, & hæmorrhoidalem fluxum prouocantia, ſub quorum vſu & perrupit, & ſenſim vna cum diarrhœa & cæteris incommodis diſparuit, ægro ad priſtinum ſanitatis vigorem redeunte.

Th. XIX.

Reſtat vt remedia quæ molimina hæmorrhoidalia deſuefaciunt, vt & quæ actualem excretionem inducunt, ſuppeditem. Primum præſtant Vicariæ ſanguinis imminutiones, & euacuationes, euitatio cauſarum occaſionalium, quæ plethoram commouent & vias afficiunt, quales Th. 4. & ſequent. recenſentur; his ſubiungantur temperantia & ſpasmos, congeſtionum autores, in viſceribus abdominis & aliis partibus, reſoluentia, nitroſa, cinnabarina, ſalia media, nec non quæ æqualem ſanguinis circulum inducunt, turbas circa Venam Portæ ſedant, & tonum partibus reſtituunt: ex Rad Alexipharmacis, Millefolio, ſcordio & ſimilibus concinnata, non neglecto motu & potu: habent quoque locum ſpecifica, pro qualibus habetur, Dens hypopotami, Lap. Manati &c.

Th. XX.

Priusquam autem de remediis excretionem hæmorrhoidalem inducentibus acturus ſum, ſuperſunt duo monitu

nitu & memoratu digna: Vnum vt hæc tempeſtiue ſuſcipiatur, dum adhuc vires & viſcerum integritas præſto ſunt, nec in conſuetudinem molimina abiere: hac enim inualeſcente nullum tenent modum, ſed leuiſſima ex cauſa inſurgunt, quod præcipue de excretione hæmorrhoidum externarum dictum eſto; quæ tardius inducta molimina adſuefacta non ſoluit, exemplo motuum ſpaſticorum: Arthritis, Podagræ, Gonagræ, &c. non enim ceſſant, imo vix mitigantur.

Th. XXI.

Contigit mihi habere Virum per longum tempus moliminibus hæmorrhoidalibus externis, ſpaſmodicis, arthriticis, ad pedes vsque euagantibus, & hos podagricis doloribus excruciantibus, vexatum, in quo non obſtante larga euacuatione per hirudines, & debito medicaminum vſu, nullus conſtans ſequebatur effectus, ſed motus ſpaſtici vix per tres, quatuor dies emanſere, ex conſuetudine iterum redeuntes. De tardo & inutili internarum fluxu in hydrope & hectica conſumatis, in antecedentibus Th. VI. dictum.

Th. XXII.

Alterum eſt, vt vſum medicaminum excretionem hæmorrhoidalem inducentium, præcedat præparatio ita dicta corporis, tam humorum, quam viarum. Inanis enim foret conatus, immobile, aut etiam mobile per imperuia & minus patula loca mouere velle: animus igitur eo dirigendus vt ante omnia humores & viæ ad exitum diſpoſitæ ſint, obtineri hæc poſſunt, poſt imminutam Venæ ſectione in Pede Plethoram, diluentibus, & fluxilitatem ſanguini conciliantibus, vnaque vias relaxantibus, qualia ſunt, ſufficiens corporis motus & copioſior Cere-

visiæ tenuioris, acidularum aut aliorum decoctorum, & in forma Thee vsualium Infusorum ex herbis Capillaribus, Amaris, Neruinis, mediocribus: Rad. Alexipharmacis. Salibus mediis. Tinct. Antimonii: &c. parcior autem Vini Generosioris, potus, pro diuersitate temperamentorum ordinandis.

Th. XXIII.

Hæmorrhoidalem sinceri sanguinis excretionem prouocant, tam quæ humores solum, quam quæ vias vna afficiunt. Ad priorum numerum spectant, omnia quæ sulphureo copiosiore sanguinem commouente & expandente gaudent principio, qualia sunt: Omnia Aromata, & ex his præparata: Gummi Resinæ: Hederæ. Myrrhæ. Ammoniaci. Galbani. &c. Ad posteriorum vero, Purgantia: Scamoneum Gialappa, Colocynthis, Elleborus & mitissimum Rhabarbarum. &c. De purgantibus in genere notum est, quod tam humores quam vias afficiant. Prius testatur lac nutricum, sub vsu purgantis, tenellos laxans infantes: Posterius strictura & macilentus post vsum adspectus, dum superficie corporis stricta, sanguis ad intestina copiosius delegatur. De Aloe constat, quod inter centum qui ea abutuntur, vix decem a fluxu ad minimum moliminibus hæmorrhoidalibus liberi maneant. Colocynthis & Elleborus tenesmum inducunt, sub quo ipse Intestinorum mucus & si dosi peccetur sincerus sanguis exprimi solet; & hæc prudenter adhibita sanguinem ad loca hæmorrhoidalia potenter inuitant. De Ellebero pulcherrimam tradit obseruationem Consultissimus Dominus Præses: Dissert. De hæmorrhoidibus fœminarum. p. 19. fluxus hæmorrhoidalis per eundem & emenagoga in fœmina plethorica prouocati: huc spectant ex præcedentibus composita; Extr. Catholicum.

cum. Panchym: Crollii Pill. Aloephang: Francofurtenses, & mitissimo effectu Beccherianæ. Tinct. Martis Elleborata: &c. Nec male ad inuitandos & revellendos ab aliis locis humores adhibentur suppositoria & Clysteres acres.

Th. XXIV.

Supersunt hirudines, quæ interno, præsertim autem præ omnibus medicamentis externo fluxui opem summam ferunt, siquidem sanguinem & inuitant & educunt, nec quenquam circumspectus eorum vsus absque solamine & bono effectu relinquet, debitum solum traditorum mediorum & pro diuersitate subiectorum ac circumstantiarum variantem, expetimus vsum. Diuino Numini pro concessis viribus & sic Feliciter exantlatis laboribus, grates summas dicentes.

MActe animo, ne linque pedem, nec retrahe gressum,
Emensum stadium decliui perfice gradu,
Sit labor eximius, sint syrtes atque Charybdes,
Filum Ariadnæum præsto est. Sic itur ad astra!
Sic via per tenebras ad lucem panditur almam!
Obstaclum tandem superat labor improbus omne,
Felix qui potuit rerum cognoscere causas!
Dum nullum studium subterfugit atque laborem.
Virtutem insequitur tandem pede gloria presso,
Omnem pro meritis operam decorabit Apollo
Gratus: at auspiciis præsto est felicibus ecce,
Et lætabundus dignos impertit honores.
Gratulor ex animo, totoque e pectore lætor,
Supremum Numen cumulos superaddat honorum,
Aspiret votis, & singula cœpta secundet,
Et precor vt memori semper me mente recondas.

ita applaudens scribebat
I. H. POTT. M. D.

VT monumenta meæ pietatis, Frater! haberes,
Quanta Tibi potuit munera, mittit amor.
Vsus amoris enim tecum mihi firmior omni
Et fuit, & fiat, scis! adamante velim.
Quique sumus vincti studiis communibus ambo,
Qua in me tu fueras hac Tibi mente precor:
Quam cupis, vt felix posses excolere φύσιν,
Et rota sincero currat vt axe Tua.
Prosit! ametque suum Cultorem, cum Ioue Musa,
Aegris, & Medico prosit! opemque ferat.
Hoc duce namque nouus Medicus celebraberis Herrmann
Pauperis & Ditis, Fratris & ore tui.

jure
Ciuis, amoris & generis propinquitate
coniunctissimi
STEH. ANTON. KOCHLATZ,
p. t. Med. Pract. Schemnicziensis.

